

af de gensidige Forsikringselskaber, jeg kender bedst, som er mest udbredt paa Landet, nemlig Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring, som kun har en Administrationsprocent af 14,1 for den lovpligtige Forsikring. Arbejdsgivernes Ulykkesforsikrings Administrationsprocent for den lovpligtige Forsikring er heller ikke høj; den ligger paa 18,2. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa disse Selskabers Administrationsprocenter set i Forhold til Aktieselskabernes. Der kunde maaske være Grund til at nævne, at der er et lille Forsikringselskab, Jernindustriens Ulykkesforsikring, som administrerer med 2,4 pCt. Det er overordentlig billigt, og indenfor Forsikringskredse tvivler man lidt paa, at det kan være rigtigt, men jeg har ikke Midler til at bedømme det. Man siger i Forsikringskredse, at Faget sikkert maa bære en Del af disse Udgifter, men det kan jeg, som sagt, ikke dømme om. Jeg kunde tænke mig, at det maaske er, fordi Forsikringen omfatter enkelte store Selskaber, at Administrationen er saa billig.

Jeg hilser altsaa med Glæde dette Lovforslag, der giver en Lettelse til de forsikringspligtige, der giver en Lettelse til de Arbejdsgivere, hvem hele Byrden hviler paa. Jeg kan ikke lade være at sammenligne dette Lovforslag med det Lovforslag, som vi behandlede for to Aar siden, det Borgbjergske Forslag, som jo i Stedet for at give Lettelse vilde forøge Byrderne, lægge flere Byrder over paa Erhvervene, drage mere ind under den lovpligtige Forsikring, end der allerede var, f. Eks. dette, at Arbejdsgiverne ogsaa skulde holde Arbejderne forsikrede til og fra Arbejdspladsen, og ligeledes drage alle Erhvervs sygdomme ind under Forsikringen. Dér var Byrderne forøget, i dette Lovforslag lattes Byrderne, og det er jo den Vej, vi skal, at man giver Lettelser til Erhvervs livet for derigennem at hjælpe til at faa Hjulene i Gang; navnlig naar disse Lettelser kan gives saadan, at man maa indrømme, at det er en retfærdig Nedskæring, der finder Sted for de forsikrede, en Nedskæring, der falder i Traad med den Nedgang i Lønniveauet og Pristallet, som har fundet Sted, siden vi fik den sidste Lov. Jeg vil ogsaa gerne komme lidt ind paa de 14 000 Kr., som Staten skulde spare efter dette Lovforslag ved Administrationen af Loven. Man vil nøjes

med tre Afdelinger, den første omfattende Industri, Haandværk, Handel og privat Tjenesteforhold. Den Kritik, der hidtil har været over, at man i det private Tjenesteforhold havde de saakaldte „Vaskekoneforsikringer“ saa mange Steder, falder bort ved dette Lovforslag, idet de, der ikke har faste Medhjælpere og ikke har Medhjælpere, der er fæstet paa mindst en Maaned, slipper fuldstændig for at betale Forsikring; denne Forsikring overføres til Statsforsikringen og fordeles ved Aarets Slutning paa samtlige anerkendte Selskaber, som tegner lov bunden Forsikring. Det drejer sig, saa vidt det fremgaar af Lovforslaget, kun om 10 000 Kr., og det er jo en Urimelighed, som det har været i Loven tidligere, at en enkelt Person skulde forsikres saa mange Steder; saa derfor er det sikkert godt, at det falder bort.

Endvidere bliver der en Afdeling for Søfart, Fiskeri og mindre Skibsfart. Man vil her se, at der er to Afdelinger, der slaas sammen, men selv om de slaas sammen, bliver det alligevel en lille Afdeling i Forhold til de andre, og jeg tror, det er berettiget, at man foretager en saadan Sammenlægning. Selv om man maa indrømme, at disse Erhverv har forskellig Arbejds metode, og at Søfart, Skibsfart og Fiskeri er en Del forskellige, tror jeg alligevel, at man kan sammenlægge disse to Afdelinger og derved spare betydeligt i Administrationsudgifter. Jeg ved imidlertid, at man fra Fiskeriets Side er bange for, at det ikke efter det nuværende Forslag skal kunne faa nogen Repræsentant i Arbejderforsikrings-Raadet, og jeg vilde meget ønske, om man kunde finde en Form, hvorved der var Mulighed for ogsaa at opretholde en Repræsentant for Fiskeriet i Arbejderforsikrings-Raadet.

Endvidere bliver der en Afdeling for Landbruget. Det er de tre Afdelinger, der i Fremtiden skal være i Forsikringsraadet. Hver Afdeling skal bestaa af Raadets Formand samt af to Medlemmer, der kan have Sæde i flere Afdelinger. Disse tre Medlemmer udnævnes af Kongen; et af dem skal være Læge, og et skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommer eller for at kunne være Sagfører.

Her maa jeg indskyde den Bemærkning, at jeg gerne ønskede, at man ogsaa tog Hensyn til de statsvidenskabelige Kandi-